

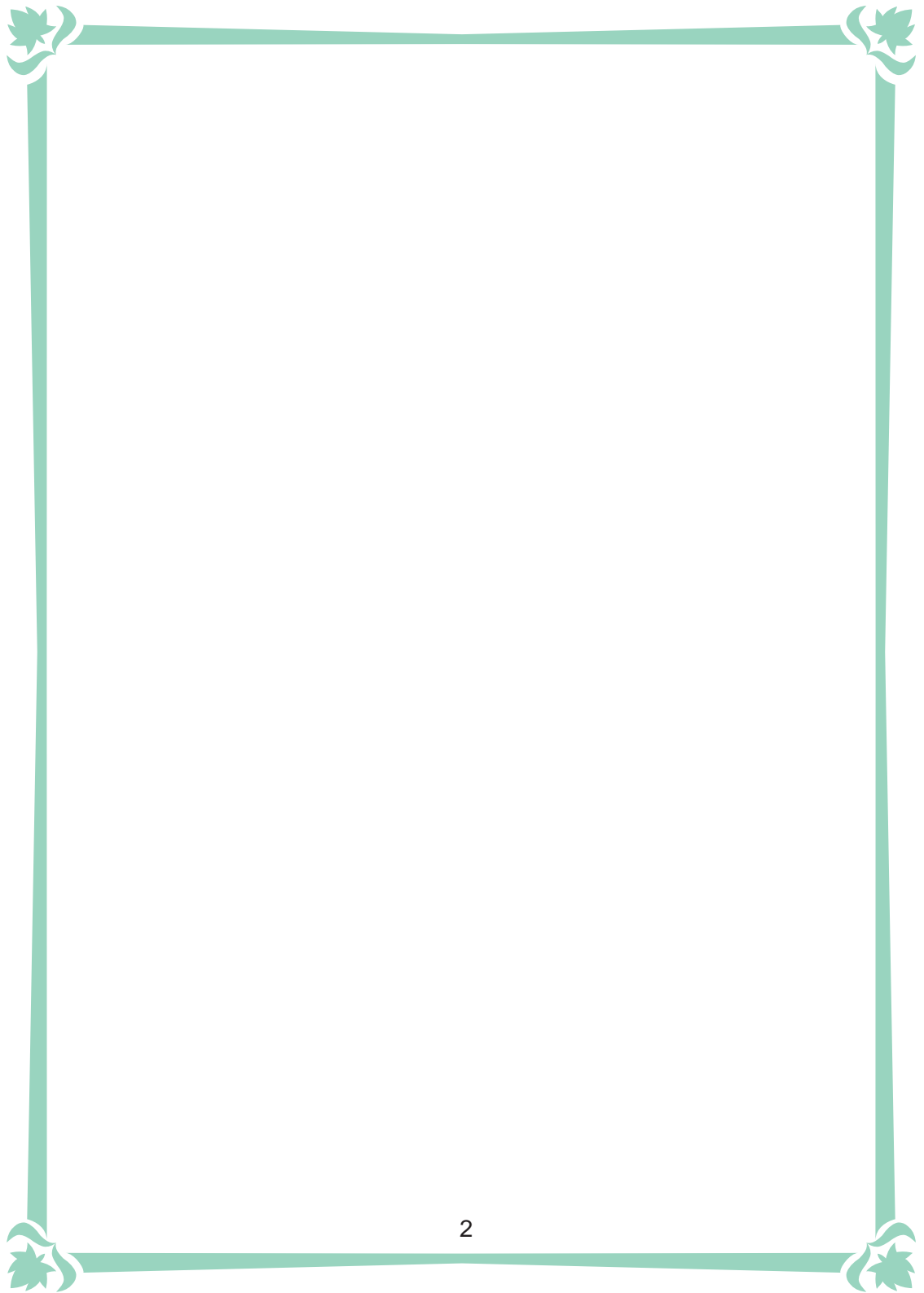

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog

H U D B E

Hazreti Mirza Masroor Ahmad
ajadahulah-talah bi nasre hil aziz
V halifa Obećanog' Mesije a.s.

13.8.2010. - 20.8.2010.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۞

نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ ۞

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ-

وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ ۞

“Sva hvala pripada Allahu, Gospodaru svih svjetova; mir i blagoslov neka su na Njegovog vjerovjesnika Muhammeda, s.a.v.s., i na cijelo njegovo potomstvo i ashabe.”

Hudba 13. augusta 2010.

Uvjeti za primanje molitve

Kratki sadržaj hudbe koju je 13. augusta 2010. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je dao izlaganje o uvjetima za primanje molitve, i na početku hudbe petkom proučio ajet 187 iz sure Al Bakara, čiji prijevod glasi:

“A kad te Moji robovi pitaju za Mene, zaista sam Ja blizu. Ja odgovaram na molitvu molitelja kad Me zove. Zato oni treba da se odazovu Meni i da vjeruju u Mene, da bi bili upućeni.” (2:187)

Huzur je rekao da je naprijed spomenuti ajet citiran u Kur'anu odmah do naredbe i detalja što se tiče posta. Ovo znači da, s ciljem da postane Abd (rob) Božiji i da iskusi primanje molitve, od osobe se traži da se podvrgne trudu duhovne vježbe (*mudžahida*) i post u ramazanu je

mudžahida. Zato, vjernici treba da poste s ovim razumijevanjem i s punom sviješću o zahtjevima posta. Allah nije zainteresovan za čovjekovo gladovanje ili očevidno obožavanje. Prema tome, naprijed spomenuti ajet čini prihvatanje molitelja uvjetovanim; ajet ne kaže da će poziv svakoga biti trenutno primljen ili bez obzira o tome kakvo je stanje te osobe. Odatle je rečeno: *'... oni treba da se odazovu Meni (da čuju)...'* i *'...vjeruju u Mene...'* Huzur je rekao da je ova naredba za nas muslimane, a ipak navodi vjerovanje. Objasnjavajući, on je rekao da jedan jedinstven proglas ne obuhvata 'vjerovanje', zapravo tu treba biti porast vjere i osoba treba da se kreće prema iskrenoj pobožnosti - samo onda će biti upućena i postići će status istinskog vjernika. Također je rečeno: *'da bi bili upućeni (da bi slijedili Ispravan put)...'*, krećući se ka pobožnosti i istražujući savršenstvo u uputi.

Huzur je rekao da su načini o tome kako da se odazovemo Allahu nakon što smo čuli Njegovu naredbu objašnjeni u Časnom Kur'anu, koji je zbirka upute, u kojem je navedeno na samom početku:

"Ovo je (savršena) Knjiga u kojoj nema sumnje; (ona je) uputa za bogobojazne," (2:3)

Huzur je dalje objasnio da za one koji tragaju za uputom, koji žele da ojačaju svoje vjerovanje u Allaha, postignu visine pobožnosti i žele da njihove molitve budu primljene, nema drugog puta nego da se okrenu savršenom Kur'anu. U ovoj Knjizi nas Allah poučava svim načinima da svoj život ispunimo na ovom svijetu i na drugom. Mi nalazimo primjere ovih načina u blagoslovljenom uzoru Časnog Poslanika s.a.v.s. čiji je život bio živi primjer svih izvanrednih učenja Kur'ana. Allah kaže:

"Zaista vam je u Poslaniku lijep primjer, za onog ko se nada Allahu i Sudnjem danu i ko Allaha mnogo spominje." (33:22)

Sve što je navedeno u naprijed spomenutom ajetu je prihvatljivo ako se učini napor da se posvoji blagoslovljeni uzor Poslanika s.a.v.s. Prihvatanje njegovog blagoslovljenog uzora je pokoravanje ajetu 2:187, jer samo će 'robovi' Allahovi pitati Poslanika s.a.v.s. o postizanju blizine Allahu i Allahova je naredba da slijedimo Poslanika s.a.v.s.

Huzur je rekao da muslimani ne mogu zamisliti da slijede bilo čiji drugi uzor. Ako postoji bilo koji drugi uzor za vjernike to je uzor ashaba Časnog Poslanika s.a.v.s. koji su mu bili savršeno poslušni. U sadašnje

doba to je istinski i revni predanik Časnog Poslanika s.a.v.s., Obećani Mesija a.s. koji nas je poučio novim metodama razumijevanja Kur'ana i da potpuno izgubimo sebe u revnoj ljubavi Poslanika s.a.v.s. Ne može postojati drugi savršen Božiji *Abd* do kraja vremena koji bi mogao postići standard Poslanika s.a.v.s. Allah je odatle rekao Svom savršenom *Abdu* da onima koji se okupe oko njega i pitaju o Allahu treba biti rečeno da je On blizu ali da postizanje ove blizine zahtijeva revno poniranje u duhovno znanje i radi ovoga oni treba da gledaju na Allahovog miljenika.

Oni koji ovaj blagoslovljeni uzor stave u praksu i istinski budu voljeli Poslanika s.a.v.s. postaju istinski Božiji robovi. Oni doživljavaju Allahovu blizinu, prihvatanje molitvi i Allahovu pomoć i potporu. Danas odgovor za one koji mole Allaha ostaje isti kao što je bio prije 1400 godina. Bog Časnog Poslanika s.a.v.s. je živ danas kao što je bio živ tada i uvijek će biti. Ono što se traži je stavljanje ovog blagoslovljenog uzora u praksu, uvijek to držimo u vidu tako da napredujemo u pobožnosti i mognemo paziti na svoje slabosti, tako da naše vjerovanje u Allaha bude ojačano i budemo u stanju da razumijemo filozofiju molitve.

Huzur je rekao da je ramazan mjesec povećanog obožavanja Allaha, izbjegavanja grijeha i ispunjavanja prava ljudi. Blagoslovljeni postupci Časnog Poslanika s.a.v.s. su bili u ogromnom zamahu u toku ovog mjeseca. On je bio veoma velikodušna osoba ali bi se u ramazanu njegova velikodušnost u velikoj mjeri povećala u jačini. Iako obična osoba ne može doseći njegov položaj, ipak se od nas traži da ga slijedimo. Huzur je objasnio da je Allah svakoj osobi dao pojedinačnu mogućnost i kakva god je mogućnost čovjeku data, naređeno mu je da je u potpunosti koristi. Allah je u potpunosti upoznat o našoj mogućnosti, On kaže da je pred nama blagoslovljeni uzor Časnog Poslanika s.a.v.s. i mi ga trebamo slijediti. Svakoj osobi će biti naknađeno u ovom pogledu u skladu sa njenim mogućnostima. Nije na čovjeku da odredi nivo mogućnosti zato što Allah ovo najbolje zna; na čovjeku je da nastoji najviše što može i onda stvar prepusti Allahu. Zaista je na čovjeku da čini džihad (da se bori). Objasnjavajući termin ždžihad' Huzur je rekao da to znači činiti napor svom svojom sposobnošću, boriti se i truditi se i nastojati sa svim svojim zanosom i revnošću do te mjere da osoba bude izmorena.

Allah kaže u Časnom Kur'anu:

"A one koji se trude radi Nas, Mi ćemo sigurno uputiti prema Našim putevima..."
(29:70)

Ovdje je arapska riječ *Džehedu* upotrijebljena da označi da onaj ko želi da postigne blizinu Allahu mora činiti džihad. Ovo je stalni napor koji je iscrpljujući. Odlikom Božijeg atributa Al Kerim (Plemeniti), uprkos ove naredbe, On je obavijestio Časnog Poslanika s.a.v.s. da kaže ljudima da ako oni poduzmu jedan korak prema Allahu, On će poduzeti dva koraka prema njima i ako oni budu išli prema Allahu On će trčati njima. Huzur je rekao da je naš voljeni Bog takav da kad vidi da Ga Njegovi robovi slušaju i poduzmu prvi korak u tome, On iz Svoje milosti smanjuje razdaljinu i prihvati želju slabe osobe da postane *Abd ur Rahman* (rob milostivog Boga). Odlikom Božije vrline Rahmanijata, čovjek bude doveden bliže Allahu.

Vraćajući se na raniji predmet Huzur je rekao da je savršeni i blagoslovljeni uzor Časnog Poslanika s.a.v.s. bio izuzetan u toku ramazana ali je čak u običnim vremenima predstavljao jedinstvene primjere. Jedanput je, zbog pada s konja dio Poslanikovog tijela bilo teško povrijeđeno i nije mogao klanjati namaz stojeći. On je sjedeći predvodio namaz u džematu ali ga nije propustio. Kad je njegovo blagoslovljeno lice bilo teško povrijeđeno u toku bitke na Uhudu i bio je u bolovima on je došao na namaz kao što bi normalno dolazio. Hazreti Ajša r.a. je naravno prenijela mnoge događaje o dužini i ljepoti namaza koje je Poslanik obavljao koji se ne mogu opisati riječima. Takav je bio blagoslovljeni uzor koji je on postavio. Huzur je objasnio da Allah kaže da On poklanja Svoju blizinu kad Ga čovjek poslušna i da je revno obožavanje prva i osnovna faza za ovo. Ova želja (žudnja) ne treba biti ograničena samo na ramazan, zapravo je trebamo, kao i Časni Poslanik s.a.v.s., pamtitu u toku drugih vremena, čak u vrijeme nevolje.

Allah je rekao da je znak vjernika da oni *'...obavljaju namaz...'* (2:4) to jest, oni svoj namaz obavljaju u džematu. Kako bi onda mogao savršen čovjek, preko kojeg je Allah proglasio:

"Ti reci: 'Moje obožavanje, i moje žrtvovanje, i moj život, i moja smrt su za Allaha, Gospodara svih svjetova'" (6:163)

ikada zanemariti ovu naredbu. On je, zaista, čak u svojoj zadnjoj bolesti kad je bio izuzetno slab, došao u džamiju oslanjajući se na nekoga. Huzur je rekao da je ovo bilo zbog toga što je on bio potpuno izgubljen

u ljubavi prema Allahu. Uvećano vjerovanje i vrhunac u praksi budu postignuti kad ljubav nadmašuje i Allah je rekao da pred sobom imamo blagoslovljen uzor nenadmašive ljubavi. Tako, kad se pita gdje je Bog, Njega trebamo naći u praksi Njegovog miljenika i mi, prema tome, trebamo nastojati i postati istinski Allahov *Abd* (rob).

Huzur je rekao da ispunjavanje džamija u toku ramazana i onda biti zaboravljiv, ili nadmetanje jedan s drugim da dođete u džamiju kad su vremena, kao sada, teška, a biti zaboravljiv kad se situacija popravi ne uključuje poslušnost Allahu. To je lični interes. Poslušnost Allahu bit će kad sadašnja situacija, emotivno stanje stvari i ramazan sa svojim duhovnim ambijentom budu prošli a ipak bude činjen napor da praksu Časnog Poslanik s.a.v.s. stavimo u praksu. Zbog sadašnje situacije prisutna je pažnja na namaze. Okolnosti u pogledu Ahmadijata u Pakistanu su Ahmadi muslimane u cijelom svijetu naklonile ka popravljanju standarda obožavanja. Mnogi su primili uvjerenje zbog molitvi i Božije blizine i oni su lično doživjeli manifestaciju '*...Ja sam blizu...*'. Teška vremena u Pakistanu i poslije dvije delse su dalje potkrijepili ovo stanje poboljšanja standarda obožavanja. Sada je to ramazan sa svojim mogućnostima primanja molitve. Dok treba da učinimo najviše napore u ovom pogledu, treba također da molimo Allaha da ovakvo stanje stvari postane trajno. Ahmadi razumiju da će ovo stanje koje su proizvele dvije delse biti dalje unaprijeđeno ramazanom. Međutim, treba također biti učinjen napor da ovo postane stalan i trajan način i da nastavimo uzdizati standarde obožavanja sve više i više. Trebamo nastojati da postignemo Božiju blizinu kroz molitve, klanjanje i dobra djela koja su stalna, i nivo bogobožnosti i obožavanja trebaju nastaviti da se povećavaju.

Obećani Mesija a.s. je rekao da naša prvobitna i osnovna molitva treba biti za čišćenje od grijeha. Jednom kad je ova molitva primljena i čovjek čist u Allahovim očima onda čovjek ne treba čak da čini druge dove. Međutim, to je teška molitva i zahtijeva izuzetno naporan rad.

Huzur je rekao da Kur'an sadrži brojne naredbe i nije ih moguće sve spomenuti u jednom sjedenju. U ramazanu je pažnja skrenuta na učenje Kur'ana i da slušamo ders (predavanje) o Kur'anu. Treba da se zamislimo o Kur'anskim naredbama u toku ovih dana. Kao što je ranije rekao, Huzur će kratko spomenuti nekoliko aspekata blagoslovljenog uzora

Časnog Poslanika s.a.v.s. Kratka predodžba o njegovom obožavanju Allaha data je na početku. Allah kaže u Kur'anu:

"...i ispunite svoje obećanje; zaista ćete o obećanju biti pitani."(17:35)

Mjera do koje se Časni Poslanik s.a.v.s. držao ovoga očita je iz predanja kad su dva muslimana napustili svoje kuće u Meki da se pridruže drugim muslimanima radi bitke na Bedru. Pagani Meke su ih zaustavili na putu i pitali ih gdje idu. Oni su im rekli da idu u Medinu. Pagani su uzeli obećanje od njih da se neće pridružiti Časnom Poslaniku s.a.v.s. u bici. Kad su ova dvojica stigli do Poslanika prenijeli su mu šta se desilo. On je rekao: *'Vi održite svoje obećanje, mi ćemo dovom tražiti Allahovu pomoć protiv neprijatelja.'* Huzur je rekao da je ovo prvorazredan primjer da u vrijeme kad su muslimani bili u krajnje ranjivom položaju protiv dobro naoružane paganske vojske traži od svojih drugova da ispune svoje obećanje i da se ne pridruže u bici. Međutim, historija je svjedok kako je Allah manifestovao znakove Svoje blizine savršenom *Abdu* da je ranjiva strana očigledno pobijedila nad dobro naoružanom vojskom neprijatelja. Onda u pobjedi nad Mekom kad je jedna žena odlučila da dadne sklonište neprijatelju, Poslanik je rekao: *'O Umme Hani, kome god si ti dala sklonište, mi mu također dajemo sklonište.'* tako podržavajući obećanje (obavezu) ove žene vjernice.

Huzur je rekao da opažamo da ovih dana ljudi krše svoja obećanja nad nevažnim stvarima. Takve situacije se također pokazuju i u našoj Zajednici. Povrh kršenja obećanja, ponekad se također koristi neistina. Huzur je rekao da je Allah proglasio neistinu uporedivu sa *širkom* (pripisivanjem partnera sa Allahom) i to osobu izbacuje iz toga da bude Allahov *Abd*. Kur'an kaže:

'... zato se čuvajte prljavštine idola, i čuvajte se lažnog govora.'
(22:31)

Obećani Mesija a.s. je rekao da je Kur'an neistinu nazvao nečistoćom i izjednačio je sa idolima a onaj ko se upušta u *širk* ne može tvrditi o sebi da je *Abd*.

Huzur je rekao da je uznemirujuće da neki ljudi ne misle mnogo o tome da slučajno ili prigodno kažu neistinite stvari dok je Časni Poslanik s.a.v.s. rekao da je dovoljno za osobu da bude lažov ako širi neosnovanu

informaciju. U jednom hadisu je navedeno da sigurno Allah ne treba da osoba ostavi hranu i piće ako ne može prestati govoriti i praktikovati neistinu. Drugi hadis navodi da je post štit do tog vremena dok ga osoba ne rastrga s neistinom i ogovaranjem. U toku ramazana treba da se zamislimo o svojim slabostima i nastojimo da ih uklonimo. Samo onda možemo biti istinski Allahov *Abd* i biti među onima koji Ga poslušaju i onda možemo slušati glas '*Ja sam blizu*'.

Huzur je rekao da život Časnog Poslanika s.a.v.s. daje detaljan uvid u to kako je on ispunio dužnost prema zajednici. Naprimjer tu je pravo veza bližnjih/rodbinski odnosi kako je spomenuto u 4:2. Ovaj ajet se uči prilikom vjerskog vjenčanja (nikaha) pa ipak se malo pažnje daje ispunjavanju ovih dužnosti. Mnogi problemi nastaju zbog nepridavanja pažnje ovome i to je veliki razlog za prekidanje odnosa ovih dana. Časni Poslanik s.a.v.s. je ne samo ispunio prava bližnje rodbine nego je također poštovao posvojene bližnje. Često opažamo da se ne poštuju odnosi jedno drugog (u braku) i ovo izaziva prekide. Allah kaže da ako hoćemo da imamo Njegovu dobrotvornost (dobročinstvo) onda skupa sa Njegovim obožavanjem moramo također ispuniti dužnosti prema ljudima. Ovo možemo vidjeti u blagoslovljenom uzoru Časnog Poslanika s.a.v.s. i on je i nama također naredio da usadimo ove principe.

Obećani Mesija a.s. je rekao da Allah kaže da je On blizu ali da je čovjek udaljen. Ako čovjek popravi svoja djela i ide Allahu on će Ga naći blizu. Huzur je rekao da je ovo uzajamna (obostrana) stvar i da čovjek treba da poduzme inicijativu. Da Allah dadne da ovo praktikujemo tako da naša molitva bude zaštićena od grijeha i da nam bude poklonjena Allahova milost u ovom blagoslovljenom mjesecu i da budemo među onima koji su blizu Allahu.

Huzur je rekao da druga molitva u toku ramazana treba biti, koju Zajednica svakako čini i Huzur podsjeća, pogotovu u pogledu Pakistana i osobito u pogledu Ahmadi muslimana u Pakistanu. Dova je da nas Allah uvijek drži uvijene u Svoju milost, da On razori planove neprijatelja, da čuva Zajednicu u Svojoj posebnoj zaštiti, da manifestuje Svoju moć i uništi one koji su u Allahovim očima zli među ljudima. Vodstvo Pakistana izgleda ne razumije stanje zemlje, gdje ide, šta predstoji. Da Allah ima milosti i pokaže nam napredak islama i Ahmadijata više nego prije. *Amin*

Hudba 20. augusta 2010.

Vrline Časnog Kur'ana i vjerovanje u nevidljivo

Kratki sadržaj hudbe koju je 20. augusta 2010. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je u svojoj hudbi petkom danas dao izlaganje o vrlinama Časnog Kur'ana i vjerovanju u nevidljivo. Huzur je započeo učenjem slijedećeg ajeta:

“Mjesec ramazan je onaj u kojem je Kur'an bio objavljen kao jedna uzvišena Uputa za ljude, u kojem je jasno objašnjenje Upute i Furkan (razlikovanje istine od neistine). Zato, ko god je od vas prisutan u ovom mjesecu, neka posti. A ko god je bolestan ili je na putu, neka ispuni broj drugih dana. Allah vam želi olakšicu i ne želi teškoće za vas, i želi da upotpunite broj, i da veličate Allaha što vas je uputio, i da budete zahvalni.”

(2:186)

Huzur je objasnio da ovaj ajet spominje posebno značenje koje Časni Kur'an ima uz mjesec ramazan. To je mjesec da ga učimo sa posebnom pažnjom i promišljanjem. Objava Časnog Kur'ana je započela u ovom mjesecu savršenom čovjeku s.a.v.s. o kojem Kur'an kaže:

“Reci: 'O ljudi!, uistinu sam ja Poslanik od Allaha svima vama...”

(7:159)

i

“A Mi smo tebe poslali samo kao donosioca radosnih vijesti i Upozorivača, za sve ljude, ali većina ljudi ne zna.”

(34:29)

Kur'an objašnjava da je dolazak Časnog Poslanika s.a.v.s. bio za sva preostala vremena. Neće biti poslanika poslije njega koji će donijeti Knjigu sa zakonom. On je za cijelo čovječanstvo do Sudnjeg dana i ovo je poruka koju Kur'an daje.

Da samo ekstremisti hodže jasno spoznaju da je Časni Poslanik s.a.v.s. i Kur'ansko učenje trebalo da podijeli milost u svijetu, a ne da otima pravo od miroljubivih ljudi i okrutno se igra životima nevinih.

Kur'an sadrži uputu za cijelo čovječanstvo sa očitim znakovima, on razlikuje između istine i neistine. Prema tome on je za istinskog vjernika da se okoristi blagoslovima ramazana - koji je mjesec duhovnog napretka - da steknu blizinu Allahu, da uvećaju stepen *ibadeta* (obožavanja Allaha). I da imaju u vidu učenja Kur'ana i da razmišljaju nad njim dok ga uče.

Kur'an kaže da: '*... on je uputa za bogobojazne,*' (2:3). Huzur je objasnio da je standard ove upute različit. Tu je uputa za bogobojazne zato što uputa ne prestaje (ne prekida se) poslije vjerovanja, zapravo je to neprestalan proces. Ako je istinita tvdnja onih koji kažu da su bogobojazni, za njih je neophodno da se drže svih istančanih tačaka ovog učenja. Inače, kao što je Časni Poslanik s.a.v.s rekao, post onih koji ne promišljaju nad Kur'anom, samo je gladovanje i žeđ. Stavljen je naglasak na samočišćenje u ovom mjesecu. Jedino nas pridržavanje svemu ovome može učiniti vrijednim upućivanja ovog učenja drugima i da možemo reći ostatku svijeta da put za koji su oni izabrali vodi uništenju i da to nije tek tvrdnja Kur'ana da je u njemu uputa za ljude.

S ciljem da druge pozivamo u islam, postupci muslimana moraju biti ispred svega. Nažalost, danas je praksa muslimana takva da kleveticima islama daju prilike da podižu prigovore protiv Kur'ana. Jedna Američka crkva, 'Dove Outreach Centre', ima opak plan da 11. septembra spali kopiju Kur'ana. Oni su podigli jedanaest bezvrijednih prigovora protiv Kur'ana. Prigovori se mogu podići i protiv Biblije također, ali mi ne želimo da stvaramo nered. Međutim, treba da se vodi intelektualna diskusija o ovim pitanjima i ovo je zaista naša praksa. Ipak, ni jedan musliman nema pravo da spali Bibliju zato što to negira Božije Jedinstvo. Zaista, Kur'an sadržava Božije Jedinstvo od početka do kraja, svi poslanici su došli da to utemelje i ni jedna religija ne može imati temelja bez toga.

U sadašnje doba, onaj ko je bio određen od Boga objasnio je učenje Kur'ana na tako veličanstven način da su oni, koji čovjeku daju položaj boga, proglasili da ne treba održavati religijske diskusije sa Mirza Ghulam Ahmadom a.s. Kršćanstvo modernog doba je utemeljeno na trojstvu. Obećani Mesija a.s. je dokazao iz Biblije i iz riječi Isa a.s. (Isusa) da niko

ne može biti Božiji sin. Glavni prigovor koji je podigla žDove Outreach' crkva protiv Kur'ana je upravo taj kao i to da islam navodi da raspeće nije izvor spasa nego da su to čovjekova djela. Ovi bešćutni ljudi ne shvataju da je Isa a.s. (Isus) lično ovo vjerovao.

Kad je neko malodušan i nema nikakvog preostalog argumenta, nema drugog izbora nego da se okrene ekstremizmu. Ovo je to što ova crkva 'Dove Outreach' radi. Huzur je naveo citat iz Biblije: *"Isus odgovori: 'Prva (zapovjed) glasi: 'Čuj, Izraele: Gospodin Bog naš jest jedini Bog. Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom, svom pameti svojom i svom snagom svojom.'"* (Marko 12: 29, 30), i rekao da osim ovoga ima mnogo drugih odlomaka Bibilje koji također poriču božanstvo Isaa a.s. (Isusa). Obećani Mesija a.s. je utvrdio superiornost Kur'ana i opovrgao svaki argument kršćana, i Ahmadija zajednica nastavlja da ovo radi. Kur'an uči da: *'Sigurno je pravo postalo jasno od krivog;'* (2:257) Međutim, nema prisile u ovome, ko god želi da to prihvati može prihvatiti, a ko god ne želi može da ne prihvati. Oni sada čine zajednički napor da spale ovo učenje, što je samo po sebi protiv učenja Biblije, koja naređuje: *'Ako vas neko udari u desni obraz, okrenite mu i drugi.'* Mnoge crkve su osudile ovaj prijedlog spaljivanja i proglasile su svoje nesavezništvo s tim. Ahmadija zajednica također nastoji da odvrati žDove Outreach' crkvu od ovoga kroz medij i druga sredstva. Huzur je objasnio da je ždove' (golub) simbol Svetog duha u kršćanstvu.

Huzur je rekao da je tražio od džemata SAD-a da rade na ovome kao projektu i drugi džemati treba da rade isto. Ovo vladanje 'Dove' crkve će stvoriti nered u svijetu. Oni izgleda zanemaruju status koji Kur'an daje Isau a.s. (Isusu) i hazreti Merjemi. Ovaj njihov postupak će podići zidove mržnje. Može biti da će muslimani, koji nisu primili Imama doba i neobuzdani su i nekontrolisani, ili su u rukama onih koji imaju skrivene motive, reagovati loše i neispravno. Danas su potrebni mir i bratstvo. To je potrebno da uza se privežemo Božiju ljubav. Radi ovoga kršćani kao i muslimani treba da isprave svoja vjerska mišljenja. Svakako održavajte akademske diskusije ali nemojte povrijediti osjećanja drugih.

Muslimani trebaju nastojati i tragati za uputom koja je došla u skladu sa predskazanjima. Kur'an je bio objavljen u mjesecu ramazanu i on je izvor upute. Muslimani trebaju usaditi ove standarde upute koju je Kur'an iznio i nastojati da nađu osobu koja je došla da s iskrenošću srca dadne uputu. Allah nas je poučio dovi: *'uputi nas na Pravi put'* (1:6). Ako

molimo Allaha s ovim u vidu, On će sigurno pomoći muslimanima jer On čak i nemuslimane upućuje ovom dovom. Kad bi se samo naša muslimanska braća obazrla na ovu našu poruku!

Obećani Mesija a.s. je dao primjedbu na tužan aspekt onih koji su smatrali da Kur'an jeste Božija riječ, ali njegova učenja nisu stavili u praksu. On ih je uporedio sa onima koji, uprkos toga što su žedni ne idu do izvora vode koja je slatka i čista i ima izlječiva svojstva. On je rekao da muslimani znaju da je Kur'an ključ svakom uspjehu, pa ipak njegova učenja ne stavljaju u praksu.

Huzur je rekao da danas većina muslimana, ne samo da ne razmišljaju nad Kur'anom, nego čak ne posvećuju pažnju tome da ga uče, i slijede svoje takozvane vjerske vođe koji ih huškaju da je Mirza Ghulam Ahmad iz Kadiana tvrdio da je poslanik dok Kur'an tvrdi da je Časni Poslanik s.a.v.s. *Khataman Nebijjin* (Pečat poslanika). Kad bi samo oni nas pitali šta je bila njegova tvrdnja. Pošto oni nemaju nikakvog dokazivanja da podupre ono što kažu, oni su nametnuli ograničenja na Džemat, pogotovu u Pakistanu. Ljudima je rečeno da je postupak nevjerovanja govoriti sa Ahmadi muslimanima i pozdraviti nas. Sličan ekstremizam su pokazali i kršćani. Zapravo su oni bili dovedeni do ovoga zbog načina na koji muslimani postupaju. Izgleda da muslimani nemaju dovoljno pouzdanja da, ako je vjera Ahmadi muslimana neispravna oni to trebaju odbiti. Zar oni smatraju da je njihovo vjerovanje tako slabo da će ako budu govorili s Ahmadi muslimanima njihovo vjerovanje biti pokvareno?

Slično, obaveza Ahmadi muslimana je da ispune svoje dužnosti, da postanu praktični uzor puta upute. Sada, kad nam je ponovo bio poklonjen mjesec ramazan, treba da ga u cjelosti iskoristimo i uvećamo svoj duhovni napredak i da prakticiramo Kur'ansko učenje. Ovo samo može biti od koristi kad se Kur'an uči redovito kao i kad po njemu postupamo. Kur'an daje naredbe da stavimo u praksu vrline i da odbacimo zlo. Prvi korak da dosegne ovaj put ka uputi je vjerovanje u nevidljivo. Ovo nije obična stvar, to je ono što postaje izvor duhovnog razvoja koji zauzvat osobu vodi ka putevima upute koji su putevi da spoznamo Allaha, da razumijemo Njegova učenja; putevi da razvijemo vezu s Bogom.

Obećani Mesija a.s. je rekao: '*vjerovanje u nevidljivo*' ne treba smatrati beznačajnim stadijem. Ono ima mnogo vrijednosti u Allahovim očima. Časni Poslanik s.a.v.s. je rekao da je najveći nivo vjere nivo onih koji će

doći stoljećima poslije njega i neće vidjeti očitog znaka, za razliku od njegovih ashaba koji su bili svjedoci mnogim božanskim znakovima, ali će ipak vjerovati. Jedno praktično pokazivanje takvog vjerovanja je obavljanje namaza. Oni kojima je podarena ustrajnost u vjerovanju, izdrže čak faze slabosti u namazu bez posrtanja (i kolebanja) i ostaju odlučni u svom vjerovanju.

Huzur je rekao da ovih dana, kad je svako privučen obavljanju namaza, treba biti učinjen udruženi napor za borbu sa šejtanom. Kad bude napravljen napredak ka jačoj vezi s Bogom, kad ona bude ojačana, to će voditi onoj uputi koju Kur'an daje. Zahtjev vjerovanja u nevidljivo je da vjerujemo u sva predskazanja u Kur'anu. Treba da molimo Allaha da ojača naše vjerovanje u nevidljivo pokazivanjem Svojih znakova. Istinski vjernik moli da se, baš kao što su se prethodno pojavili oni koje je Allah odredio, ponovo dogode njihovi dolasci jer to je ono što stanje u svijetu zahtijeva. Kao što Kur'an kaže:

“i drugima (je njega poslao) među njima koji im se još nisu priključili.” (64:4)

Huzur je rekao da ne treba biti nerazumijevanja o govoru Časnog Poslanika s.a.v.s. da će vjerovanje onih koji neće vidjeti znakove biti snažno, jer se ovo zapravo odnosi na period na koji se on lično poziva kao na period mraka, kad muslimani nisu imali nikakvog organizovanog sistema za duhovni razvoj i tu su bili *Mudžaddidi* (reformatori) u svojim vlastitim, izolovanim krugovima uticaja i sredinama.

S dolaskom Obećanog Mesije a.s. ponovo je započela era božanskih znakova u skladu sa predskazanjem, i Ahmadija zajednica im je očevidac do ovog dana i zbog čvrstog vjerovanja u nevidljivo da će sva ova predskazanja biti ispunjena. Mi trebamo nastaviti da odbijamo napade šejtana obavljanjem namaza i šejtanske sile neće moći oslabiti našu ustrajnost. Oni koriste svoju moć da utišaju vjerovanje Ahmadi muslimana. Međutim, mi znamo da Kur'an kaže da se pobožne zajednice suočavaju sa kušnjama. Huzur je rekao da naše nastojanje treba biti da koristimo blagoslove ramazana i da molimo Allaha za ojačavanje naše vjere i da Allahova obećanja budu uskoro ispunjena. Kad, u ovom uzvišenom mjesecu, budemo činili usrdne dove da kraljevstvo Časnog Kur'ana bude utemeljeno, sigurno će Allah manifestovati novu seriju Svojih moćnih znakova i kroz veličanstvenost učenja Kur'ana ćemo biti utemeljenju istine i poraza neistine.

Ljudi će tako posvetiti pažnju glasu istinitog i revnog poklonika Časnog Poslanika s.a.v.s. koji poziva ljude istini, upravo u skladu sa Časnim Kur'anom. Ako se iko danas zalaže za vjerovanje u Boga, to je Obećani Mesija a.s i njegovoj Zajednici je stavljeno u dužnost da budu odlučni i okrenu se *ibadetu*. Obaveza je svakog Ahmadi muslimana da u cjelosti nastoje da učenja Časnog Kur'ana stave u praksu.

Huzur je rekao da su prigovori koje je podigla crkva 'Dove Outreach' godinama stari prigovori i Obećani Mesija a.s. je omogućio odgovore na sve njih. Niko ne može pobijati i osporavati njegovo rasuđivanje i zaključivanje. Vrijedno je žaljenja da umjesto da se okupe oko njega, kao što je Časni Poslanik s.a.v.s. naredio, muslimani su mu se suprotstavili. Ovo je bilo odbijanje 'vjerovanja u nevidljivo'. Danas ova opozicija postaje jača. Da nas Allah omogući da, prema svojim sposobnostima, budemo izvanredni pomagači Obećanog Mesije a.s.

Huzur je prenio tužne vijesti o dvojici šehida u Pakistanu. Naši klevetnici ne vide šta im sudbina pokazuje zbog okrutnosti koje su počinili protiv nas. Oni potvrđuju i pišu stupce članaka da ih je zadesila Božija kazna zbog grešaka njihovih postupaka, ali oni pogrešno ustanovljuju svoje greške. Oni su tako slijepi da je jedan hodža zle čudi rekao da ih je zadesila Božija kazna zato što nisu dovoljno snažno nastojali da unište Ahmadi muslimane.

Huzur je rekao da će Ahmadi muslimani, *inšallah*, proći kroz ovu kušnju ali će Allah sigurno zgrabiti ovog hodžu zle čudi koji se ruga Kur'anskom učenju. Huzur kaže da mu neki ljudi govore da, kad se nekad Huzur obrati hodžama, njegove riječi ih dalje pobude. Huzur je rekao da je ovo pogrešno razumijevanje prostodušnih i da želi da objasni svojima da bilo da on kaže nešto ili ne, naši klevetnici imaju strašne planove i zavjere protiv nas u Pakistanu i također ovo nastoje u inostranstvu. Huzur je rekao da ono što kaže je zato da neko pošten možda imadne koristi od ovih riječi i upozori naciju protiv zlih među ljudima. Mi moramo biti strpljivi, da nas Allah spasi od svakog zla neprijatelja.

Zatim je Huzur govorio o dvojici šehida. Nepoznati napadač je pucao u dr. Nadžmul Hassan sahiba, 16. augusta u Karačiju. On je brzo bio odvezen u bolnicu gdje je podlegao ranama i umro. Bio je pogođen sa 13 metaka u prsa. Dr Nadžmul Hassan je bio rođen 1971. u Daki i bio je mussi. Imao je 39 godina, imao je sedmoricu braće i jednu sestru. Kad

su mu savjetovali da premjesti svoju kliniku u drugu oblast on je govorio: *'Ja sam odrastao ovdje i služiti ću ljude ove oblasti svojom praksom.'* Bio je redovan u namazu i plaćanju doprinosa. Iza njega su ostale dvije male kćeri i jedan sin.

Drugi šehid je Habib-ur Rehman sahib. On je porijeklom iz oblasti Gudžurat. Brat njegovog djeda bio je prvi u porodici koji je primio Ahmadijat. U 1912. njegovi preci su kupili zemlju u Sindhu. Obrazovao se u Rabvi i studirao je sa Huzurom. Bio je vesela osoba i priređivao je dobre skupove pobožne prirode. Juče ujutro nepoznati maskirani muškarci na motorima su prišli njegovom autu kad je otišao od kuće u Sindhu i pucali u njega, i on je na mjestu umro. Bio je preselio u Ameriku u 1990. i napravio značajne doprinose za www.alislam.org. On je bio među prvim radnicima koji je pomogao da se nađu nadareni ljudi za ovu web stranicu. U 2006. njegov brat je bio šehid (bio je ubijen) i on se vratio u Pakistan da služi svog starog oca. Kasnije, pošto je sam ostao hudovac, savjetovano mu je da oženi hudovicu svog brata. On je bio iskrena osoba, bio je redovan u obavljanju namaza i plaćanju doprinosa i imao je snažnu vezu s Halifatom i dijelio je bol društveno zapostavljenih. Iza njega je ostao otac star 91 godinu i djeca stara 32, 28 i 23 godine koji žive u Americi. Njegova djeca od druge žene imaju 13, 11 i 7 godina. Da Allah uzdigne njegov položaj u Džennetu i ožalošćenoj porodici dadne čvrstinu.

Huzur je rekao da također želi da spomene drugog iskrenog prijatelja, Musu Rustami sahiba, čija je dženaza klanjana prije nekoliko dana. On je umro 5. augusta 2010. U svom govoru na dželsi na Kosovu ove godine on je spomenuo kako se njegov brat susreo i bio impresioniran sa Halifatul Mesihom IV r.h. u 1985. Tako je on bio pod uticajem svog brata. Kad je odlučio da svoj život posveti islamu Ahmadijat Huzur ga je pitao da ide u Albaniju, ali iz nekih razloga on nije mogao tamo otići. Kasnije je, 2000. uz Huzurovo odobrenje on dobrovoljno otišao tamo. Služio je kao predsjednik za Kosovo deset godina. Bio je vrlo revan za tablih rad. Jednom je saznao da je njegova plata bila malo veća od plata misionara i sam je umanjio svoju platu. Nije imao auta i putovao je na biciklu. On je sve nove članove tretirao kao svoju porodicu i zbog ovog njegovog odgoja većina članova džemata na Kosovu su mussi. Imao je žarku ljubav prema Hilafetu i sretao je Huzura na dželsi u Njemačkoj. Naši klevetnici na Kosovu raširili su propagandu da Ahmadi ne idu na

hadž. Po Huzurovom savjetu on je prošle godine obavio hadž i bio je veoma sretan radi toga. Umro je poslije iznenadne bolesti. Da Allah uzdigne njegov položaj, i čuva njegovu porodicu čvrsto u Ahmadijatu. Da nam Allah dadne više ljudi nalik njemu koji je imao produbljenu iskrenost i odanost, i koji je nesebično služio Zajednici. Amin.

FRIDAY SERMONS

From 13th to 20th August 2010

BOSNIAN LANGUAGE

**Ahmadiyya Muslim Jama'at
za Bosnu i Hercegovinu**

AHMEDJIA CENTAR:

Tuzlanska 1 b, 71000 Sarajevo, BOSNA I HERCEGOVINA

Telefon/fax: 00387 / 33 612 612

www.ahmadija.ba

Ljubav svakome, mržnja nikome!